

kort sagt om at sikre liv, både i Danmark og i udlandet, men så sandelig også om at sikre den danske suverænitæt i en verden, der er mere urolig, end den har været i mange år.

Kort sagt: Der er mange ting, der skal ændres i finansloven for 1996, før vi kan tilslutte os den. Der er også flere ting end tidligere, fordi tiden er inde til de store, principielle ændringer, der er nødvendige, hvis vi skal påbegynde sikringen af velfærdsstaten ud over 1996. Det, der tæller for Det Konservative Folkeparti, er faktisk at træffe beslutninger, som går i den rigtige retning og også har positive virkninger i de efterfølgende år, og det er i den ånd, vi er gået i forhandlinger med regeringen. Vi er opsatte på at nå et resultat – ikke for resultatets egen skyld, men derimod for at få sat nogle solide fodaftryk på de næste års politik.

Finanslovforhandlingerne betragtes enten som den årlige rituelle dans på Christiansborg, eller også betragtes de – og det er nok nærmere sandheden – som årets vigtigste politiske opgør. Uden for disse mure er meningene delte. Kritikerne af, at vi herinde ikke beskæftiger os med det overordnede, overser som sagt, at helheden består af en lang række enkeltelementer, og vedrørende finansloven bliver vi derfor selvfølgelig nødt til at tage en lang række enkeltbeslutninger. Selv om vi kan strides om enkeltpunkter ved forhandlingsbordet – både her i salen og udadtil – er det det samlede resultat, der tæller, og det er det skridt fremad, vi skal nå.

Det Konservative Folkeparti har en klar holdning til, hvilken vej der vil gavne Danmark. Nu får vi se, om regeringen vil følge os tilpas langt ud ad den vej, til at vi kan nå hinandens hænder.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Her tror jeg, vi fik et meget klart eksempel på, at der er nogle, der kører på autopilot. Jeg spidsede ører, for sagde den konservative ordfører virkelig, at venstrefløjens foreslog udgifter uden at ville skaffe de nødvendige indtægter? Ja, det sagde hun.

Men det er da utroligt. Vi har lige haft to dage her i Folketinget, tirsdag og onsdag, med førstebehandlinger af forskellige lovforslag fra regeringen, der gav en indtægt på omkring 1 mia. kr. Hvem var positive? Det var SF! Hvem var bare imod? Det var Venstre og De Konservative! Krævede vi til gengæld en syndflod af flere udgifter? Næh, det gjorde vi ikke! Vi støttede

såmænd bare, at staten fik nogle indtægter, så vi fik gælden nedbragt.

Når man hører den konservative ordførers tale her i dag, vælter udgifterne derimod ud, skal jeg love for: Til militæret, til politiet, til alle mulige borgerlige mærkesager som nedsættelse af lejeværdien og nedsættelse af formueskatten; der er ingen ende på det. Nej, myterne er forkerte. Det er faktisk de borgerlige partier, der vil lade pengene fosse ud af statskassen, og det er os andre, der er økonomisk bevidste om, at vi har et underskud på statsfinanserne, som vi skal have nedbragt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg vil sådan set tage fat i netop det samme.

Fru Anne Birgitte Lundholt sagde: I modsætning til partierne i venstre side i salen skaffer vi pengene, før vi giver dem ud. Det er jo i grunden en utrolig udtalelse fra et parti, som har hovedansvaret for den statsgæld, vi har i dag. Mens fru Lundholt var minister, steg gælden eksplosivt. I modsætning til os har De Konservative stemt for hver eneste finanslov, som har været med til at skabe dette underskud, og i modsætning til os forøgede Venstre og De Konservative dette års underskud med 1 mia. kr., der gjorde det billigere for dem, der skulle arve penge, og gjorde det billigere for de erhvervsfolk, der gerne vil spise frokost på en restaurant.

Og hvor har man skaffet pengene til nogle af de løbende udgifter, man hele tiden går ind for? Hvor har man skaffet de 25 mia. kr., det hvert eneste år koster at have en fradragsordning for pensionsindbetalinger på private pensionsordninger, som er til gavn for de rige og ikke giver en krone til de fattigste og til de arbejdsløse? Hvorfra har man skaffet pengene til den kassekredit, som er bevilget til erhvervslivet, for at virksomhederne kan få lov til at undgå at betale skatter og afgifter så længe, at selskabstommere har chance for at få fat i dem – og i hvert fald så længe, at det koster staten et årligt rentetab på ca. 4 mia. kr.? Hvorfor er de penge skaffet?

Nej, det er noget sludder, og vi må bede om dokumentation, hvis man fremover vil fremture med den påstand. Jeg kan bare love, at alle de konkrete forslag, der kommer fra Enhedslisten til finansloven, er finansieret – og ikke bare kroner for kroner. Jeg kan roligt love, at vi vil finde 2 kr., hver gang vi bruger én krone.